

MAGYAR MAGÁNTISZTVISELŐ

A KERESZTÉNYSZOCIALISTA MAGÁNTISZTVISELŐK ORSZÁGOS SZÖVETSÉGE HIVATALOS KOZLÖNYE

Megjelenik havonként egyszer.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
BUDAPEST, VIII., BAROSS-U. 44.
TELEFON: 336—761.

Előfizetési díj évi 3.60 pengő
Vállalatoknak 20— pengő

Békét és igazságot!

Igazságot követelünk és békét akarunk Hazánk számára. Pontosabban: követeljük, ami megillet bennünket, de azt akarjuk, hogy az igazságot békés eszközökkel érhessük el. Mert nem csak akkor igazság az igazság, ha hatalma van és elég erős arra, hogy akár az egész világgal szemben is kicsikarja jogait, hanem akkor is az, ha fegyvertelenül és hatalom nélkül áll.

Amikor pedig — helyesen — ezt a felfogást valljuk kifelé, kell, hogy ugyanez befelé is érvényes legyen!

A magántisztviselő társadalom immár évtizedek óta küzd igazságáért, de a megértés: az eredmény vajmi kevés. A nagy küzdelem és — mondjuk — a kis megértés kitermelte a kerettörvényt és sok idő elteltével a végrehajtási utasítást. Megalkották a bérmegállapító és ellenőrző bizottságot is, de ezideig egyik sem produkált semmit, minden maradt a régiben. A magánalkalmazotti kamara megvalósítása késik, de megalkotása esetén is egyik céljának az eddigi szervezetek megszüntetését tartják.

A munkaadók nagy többsége ma is azt teszi, amit akar, mert ellenőrzés nincs, beleszólás nincs, így nincs rizikó! A díjtalan túlóráztatások nagyjában folytatódnak, de a legkisebb bér az tényleg megvan. Nem a bérmegállapító bizottság jóvoltából.

És ha már a bérről, a fizetésről van szó: nem érzik a munkaadók a riasztó aránytalanságot, ami a fizetés és megélhetés között mindjobban mutatkozik? Ők, akik a termelvények árát gyorsabb, vagy lassúbb ütemben, de felemelték, arra nem gondolnak, hogy a bérnek: a tisztviselő fizetéseknek is emelkedni kell? Az utóbbi lázas időben is nyilván tapasztalták otthon az élelmiszerek árának többszörös ugrásszerű emelkedését. Azt hiszik talán, hogy csak ők kapják egyik napról a másikra drágábban a zsírt, lisztet, cukrot, de tisztviselőik a régi árat fizetik? Ők bizonyára beszereztek kellő mennyiséget az elsőrendű életszükségleti cikkekből

a vészes napokban, minden eshetőségre készen, de nem gondoltak arra, hogy tisztviselőik hogyan tehetnék ugyanezt?

A béke megvan, de hol az igazság? Az a béke van, amit a hatalom diktált, nem a lelkek békéje ami a megértésen és igazságon alapul. Mi pedig az utóbbit követeljük kifelé és befelé egyaránt.

Reméljük, hogy kifelé mielőbb megvalósul, amihez a fegyelmezett és Hazánkért — ha kell — az életüket is feláldozó magántisztviselői tízezrek nem kis mértékben járulnak hozzá. De befelé: munkaadók és a magyar gazdasági élet iránti kötelességüket ugyanúgy teljesítik ezek a magántisztviselő tízezrek. Ha pedig mi: magántisztviselők mindenki iránt hűséggel teljesítjük kötelességünket, miért nem teljesíti velünk szemben is mindenki a maga kötelességét?!

A munkaadók a maguk nagy erejét szervezeteikben is koncentrálnak, de azt rossznéven veszik, sőt lehetőleg hátráltatják, hogy a gazdaságilag gyenge tisztviselőik, harcos szervezetükben megtalálják egymást kezét. Még ha ellátnák földi javakkal tisztviselőiket, valahogy meg lehetne érteni a tisztviselők komoly szervezkedésével szemben megnyilvánuló felfogásukat. De hol vagyunk ettől?...

Igy nincs más hátra a komoly tisztviselők részére, akik osztályuk helyzetének javulását komolyan akarják, mint nagy elhatározással és komoly kitartással csatlakozni szervezetükhöz.

Ma a tömegmegmozdulások korát éljük, ami alól nem vonhatja ki magát a magántisztviselői tábor sem. Akik eddig finyáskodásból, vagy néhány fillér tagdíj megtakarítása céljából tartózkodtak a szervezettől, azoknak is be kell látniuk, hogy ma ebben a vonatkozásban is multhatatlanul szükséges az erők összefogása.

Mert igaz ugyan, hogy békét akarunk, de ugyanúgy az igazság érvényesülését is, amihez — akárhogy esürjük-csavarjuk az érveket — erőre is szükség van!

Hála Istennek

és mindazoknak a Nobel díjas jelölteknek, akik előmozdították, — a fenyegető új nagy háború veszélye elmúlt, vagy legalább is időpontja eltolódott. Élvezhetjük tehát tovább a béke áldásait, — már amennyire ahhoz módunk nyílik. Mindenesetre magában véve az is nagy öröm, hogy béke van és mi duplán örülhetünk, mert nem volt miből a Balatonhoz vagy máshová menekülnünk, sem készleteket felhalmozni az inség idejére, sem gázmaszkra, sem légvédelmi csomagra, sem semmire, amire voltak talán sokak, akik gondolhattak, de azok nem közülünk valók voltak. Azért mondjuk mi sokszorosan: hála Istennek, hogy nincs, vagy legalább is egyelőre nincs szükség azokra, mert Istenem, mi lett volna, ha tényleg szüksége mutatkozott volna, amikor mi a kritikus időpontban minden pénzünk befektetésével és minden összeköttetésünk felhasználásával összesen félkiló zsírt, félkiló cukrot, félkiló lisztet és negyedkiló sót tudtunk felhalmozni.

Elmúlt

vagy eltolódott tehát a veszély, de éppen ezért most kell elkészülni arra. Mert bizony az aggodó napokban, a rádió mellett lesve a híreket, minden aggodalmunk mellett a legnagyobb az volt, hogy mi lesz családukkal addig, amíg mi ott kinn leszünk és mi lesz akkor, ha vissza sem jöhetünk? Utóbb megjelent ugyan egy nagy kék plakát, ami feleségünknek 15, gyermekeinknek pedig 10 pengőt ígért havonta a fegyvergyakorlat tartama alatt az esetben, ha arra rászorúlnak, de még ez sem nyugtatott meg túlságosan bennünket. Elismerjük, hogy egyik-másik vállalat egy időre teljes fizetést helyezett kilátásba, néhány hónap múlva pedig már annak csak felét. Viszont más cégek csak fele- vagy harmad fizetésekről beszéltek néhány hónapra, de olyan is bőven akadt, amely csupán azt ígérte, hogy: „Majd visszavesszük, ha visszajön”. Azt hisszük, hogy ez így nem a legcélravezetőbb megoldás és most — amikor van idő hozzá — kell rendezni a bevonulók fizetését, családjuk részére. Már csak azért is, mert ha nem rendeznék, az demoralizálólag hatna a bevonulókra is.

A veszély

egyik neme, amire a lakosságot — helyesen — igyekeznek oktatni: a légítámadás. Légtámadási előadás-sorozatokon mutatják be a légítámadás borzalmait és oktatják ki a hallgatókat a teendőkről. Rendeztek már egy-két gyakorlatot is, melyek — mint mondják — jól sikerültek. Tudjuk, hogy egyik-másik gyártelepen is folytak ily gyakorlatok és — a nélkül, hogy a siker értékét csökkenteni akarók —, meg kell jegyeznünk, hogy azoknál a komolyság nem kis mértékben hiányzott. A kollégák egy része pedig tán szórakozási módnak tekintette a légtámadási gyakorlatot, ami alkalmat nyújtott arra, hogy újonnan beszerzett viceivel, vagy az általa kieszt légtámadási vidám aktualitásokkal derítette fel a kollégákat. Így aztán sajnálták azok, akik nem vonultak le a szükség-óvóhelyre, hogy miért nem tettek eleget a kiadott rendelkezésnek, mert így elesetek egy kiváló szórakozástól. Meg kell emlékeznünk a kíváncsiságtól is, akik megállván az ajtó előtt, nézték a levonulást, mintha az kizárólag az ő tiszteletükre történt volna. Nem hagyhatjuk azonban szó nélkül az oly szükség-óvóhely kiválasztást sem, ami történetesen a benzin- vagy olajraktár mellett tartja a legalkalmasabbnak az életvédelmet. Főképp pedig arra kell rámutatnunk, hogy az irodák népe a legtöbb helyen még egyáltalában nem hallott a légtámadásról. Hála Istennek, hogy elmúlt a veszély, de most kell arra felkészülni.

Légvédelem

A Budapesti Közlöny szeptember 27-i 215. számában a honvédelmi miniszter 62.000. sz. rendelete, — mely úgy a gyárak, mint a lakóházak tekintetében teljes részletességgel intézkedik a légtámadalom megszervezését és a rendelkezések végrehajtását illetően — végre megjelent. Ezek a légtámadalmi rendelkezések óriási fontossággal bírnak, amit azonban egyes társadalmi körök sehogyan sem akarnak megérteni.

A müncheni világtörténelmi jelentőségű tárgyalások és megállapodások bizonyára hosszú időre elhárították a háború lehetőségét és annak rettenetes következményeit. Azonban az adott esetben oly „tárgyaló féllel” állanak szemben a békét ösztönözni kívánó, annak biztosítékát megállapodásaikkal megpecsételő nagyhatalmak, amely dacára a vállalt kötelezettségeknek, semmi garanciát nem tud arra nézve nyújtani, a vele szomszédos érdekelt feleknek, hogy ha nem is háború, de azzal közel rokon guerrilla-harcok nélkül lesznek-e megvalósíthatók a négyhatalmi egyezményben foglalt területi változások. Eme aggályunknak alapossága, azt hisszük, teljes mértékben bizonyítva van a cseh megszállt területekről menekült véreink elbeszéléseiben előadott szenvedésekkel és üldöztetésekkel, s a napi sajtóban megjelent vérlázító terrorról szóló hírekkel. Az ellenfél rosszul palástolt és már egészen nyilvánvaló bolsevista rokonsága mindent el fog követni, bármily áldozatok árán is, a minél nagyobb végső rombolás és terror elkövetésére.

Mivel pedig magyar vonatkozásban — elvi alapon állva — 3 hónapi idő áll e lefolytatandó „barátságos” tárgyalások rendezésére, a tisztelt bolsevista ellenfélnek elegendő idő ez arra, hogy a közvetlen és kifejezett háborús veszély elmúlása dacára, cselekedeteivel bennünket a legnagyobb felkészültségre késztesse. Ennek következtében a légvédelmi intézkedések komoly, rendelkezéseinek pontos, lelkiismeretes keresztülvitele az egyénnek és azon keresztül a köznek elsőrangú érdeke és kötelessége.

Vannak azonban még most is, a rendelet szerinti végrehajtási idő lejártá napján is, oly vállalatok és intézmények, amelyek a légtámadalmi beszerzés és felszerelés tekintetében semmit, de semmit sem cselekedtek. A miniszteri rendelet megjelenését hónapokkal megelőző fel-

hívásokat semmibe sem vették, de a még napokkal ezelőtti komoly háborús veszély tudatában sem tartották érdemesnek azt, hogy a légoltalmi intézkedéseket saját portájukon is végrehajtsák, a maguk és vállalatuk alkalmazottai érdekében. Nyilván csak a pénz szempontjából ítélték meg ezt a kérdést is, nemzeti, közérdekű köteleességet nem ismerve, pár ezer vagy csak pár száz pengő megtakarítást látva szem előtt és kitéve a saját maguk és alkalmazottaik életét a legnagyobb veszedelemnek. Ennek a csak pénz és haszon alapján álló felfogásnak végre meg kell szűnnie! Az állam által agyontámogatott nagyvállalatoknak nemcsak jogaik, hanem köteleességeik is vannak, — ha magyar munkások és tisztviselők munkájából akarnak Magyarországon megélni!!!

Ha az ily vállalatok és intézmények vezetői saját életüket kevesebbre is tartják pénzüknél, az alkalmazotti társadalommal szemben kötelességük a rendelet pontos betartása és az egyéb szociális kérdésekben úgyszintén mindig rövidebbet

húzó alkalmazottak életének biztosítása.

Ugy tudjuk, hogy a Légoltalmi Liga egy magasrangú katonatisztet bízott meg azzal, hogy a légoltalmi, nagy fontosságú, igazán közérdekű rendelkezések betartását a nagyipari vállalatoknál és intézményeknél ellenőrizze. Reméljük ez az ellenőrzés nem fog sokáig késni, mint a zsidótörvény és a munkaidőre vonatkozó rendelkezések végrehajtásának ellenőrzése. Reméljük, hogy ez az ellenőrzés valóságos ellenőrzés lesz és nem fog elfogadni vállalati- és gyárvezetők által nyújtott szavakkal bejelentett adatokat.

Ebben a kérdésben főleg a ma-

gántisztviselői társadalom van érdekelve; ismét az a társadalmi réteg, amely annyi égetően fontos, életbevágó kérdésben még mindig háttérbe szorul, s amelynek annyi problémája megoldatlan, és amelynek érdekében hozott szociális rendelkezések mindig megrekednek az oly jól ismert nagytőkés mentaltájon.

Ellenőrzést követelünk itt is, — becsületes, szigorú, tényleges revíziót, mindannyiunk érdekében, ami — a vállalatok számára úgy látszik értéktelen, — a mi életünkön keresztül a magyar társadalom, a magyar közösség érdekében.

Bonyhádi.

Kinevezték a kereskedelmi tisztviselők bérmegállapító bizottságát

a kereskedelmi miniszter az egész ország területére kiterjedő hatállyal elrendelte a kereskedők által alkalmazott tisztviselők és kereskedősegédek legkisebb munkabéreinek megállapítását. A bizottság elnöke: Dr. Simay Gyula ny. kir. ítélőtáblai tanácselnök. Szövetségünk részéről Paschek Károly választmányi tag kartársunk, a Keresztény Alkalmazott Kereskedők Szövetsége részéről pedig Tomanovits József lett rendes taggá kinevezve.

Társadalombiztosítás

Milliók járulékkiesések a MABI-nál

Ezzel a címmel szövetségünk elnöke vitéz Vágvölgyi Ferenc hosszabb értekezést írt a „Jövők” keresztényszociálista hetilapban amiből alanti kivonatot közöljük:

Állami életünk új korszakot nyitó szociális berendezésének két úttörő alkotásáról: az OTI-ről és a MABI-ról a nagy nyilvánosság vajmi keveset tud. Az intézeteknél kötelező módon biztosítottak is többnyire csak annyit, hogy a betegbiztosítási ágazat szinte állandósult hiányai miatt a szolgáltatások korlátozásoknak, megszorításoknak vannak alávetve. Leplezetlen aggodalommal gondolnak arra, hogyha a bajok az öregségi biztosítási ágazatra is kiterjednek — vajjon lesz-e reális értéke az 1928. évi XL. törvényeknek, mely öregség esetére egy hosszú életen át tartó járulék befizetése ellenében — járadékot biztosít.

Abból az alkalomból, hogy vitéz Imrédy Béla miniszterelnök a kaposvári nagygyűlésen szociális irányban is döntő fontosságú reformokat jelentett be, e sorok szerény írója, mint a MaBI elnökségének

és pénzügyi bizottságának munkavállalói oldalán, a keresztény és nemzeti alapon álló biztosítottak képviselőjében helyetfoglaló tagja, szükségét látom annak, hogy a MABI betegségi ágazatán fennálló hiány keletkezésének okaival és a megszüntetés lehetőségével, mint a szociális életünk egyik legfontosabb és legsürgősebb kérdésével foglalkozzam, mert meggyőződéssel vallo, hogy szociális fejlődés idején fokozottabb gondnal kell ügyelni arra, hogy a már meglévő szociális intézmények pillérei meg ne inogjanak.

A MABI biztosítási ágazatának vagyonkezelési eredményei.

Mielőtt a hiány megszüntetésére vonatkozó lehetőségek részletes tárgyalásába kezdenénk, szükségesnek tartom, hogy a hiányok eredete állapíttassék meg, mert véleményem szerint tartósan a biztosítási ága-

zat egyensúlya csak akkor lesz helyreállítható, ha a hiányt okozó tüneteket, jelenségeket szüntetjük meg. Rendelkezésemre áll az Intézet legutóbbi hétévi jelentés és zárószámadata, amelynek közgyűlésileg is elfogadott adatai igazolják, hogy a hét évből négyben, még pedig 1930-ban, 1931-ben, 1933-ban és 1935-ben felesleggel záródott az évi működés. Hét év alatt a betegségi ágazaton háromszor volt hiány, és pedig 1932-ben (770.623 pengő), 1934-ben (82.730 pengő) és végül 1936-ban — az utolsó zárószámadási évben — (596.141 pengő).

Az 1934. évi hiánnyal részleteiben nem foglalkozom, mert a többi évek feleslegeit az alig haladja meg. Az 1932. évi 770.000 pengős hiány indokolásaként a MABI hivatalos jelentése felhívja, hogy a bevételek 731.000 pengővel maradtak alatta az előző évinek, míg ezzel szemben a költségek csupán 39.000

pengővel haladták meg az előző évi kiadásokat. Ez a két számadat megcáfolhatatlanul bizonyítja, hogy nem a szolgáltatások indokolatlan és feltűnő módon való megnövekedése, hanem az elmaradt, illetve be nem folyt járulékoknak nagy összege volt a hiány okozója. Ha az OTI-nál és a MABI-nál az előírt járulékok az utolsó fillérig éppen úgy pontosan befolyának, mint ahogyan ez a többi szociális biztosítási intézetnél, a MÁV, Főváros, OTBA, Posta, HÉV, Hajózás, Dohánygyár, stb. megbiztosító intézeteknél tényleg befolyik, nemcsak hogy hiány nem volna, hanem módjában állana az intézetnek a mainál sokkal messzebbmenő módon teljesíteni hivatásában rejlő szociális feladatát s közegészségügyi szempontból is értékes működését.

A nagy nyilvánosságnak kis része tudja, hogy a MABI-nál a munkavállalók százezres rétege az intézet gazdasági egyensúlyának biztosítása érdekében már több, igen komoly, senki által lenem becsülhető, egyoldalú áldozatot hozott, amelyek közül a gyógyszer és egyéb természetbeni szolgáltatások jelentős korlátozásán kívül a következő három nagy tételt külön is megemlítem.

1. Már az önkormányzat első közgyűlésén a munkaadói oldal erős állásfoglalása folytán a törvényben megállapított 75 százalékos táppénzkuks 60 százalékra csökkentetett. Ha figyelembe vesszük, hogy 1929-től 1937-ig, tehát az utolsó kilenc év alatt az intézet táppénz és féltáppénz címén összesen 12 millió pengőt fizetett ki, akkor megállapíthatjuk, hogy a beteg biztosítottaknak ez az egyoldalú súlyos megterhelése az előbb említett kilenc év alatt 3 millió aranypengő költségapasztást jelentett.

2. A betegségi ágazat 1929-től 1933-ig évi 300.000 pengős keretben nagyobbarányú gyógyüdtetést biztosított tagjainak. Amikor az önkormányzat látta, hogy táppénzleszállítás ellenére az intézet további nehézségekkel küzd, a biztosítottak ezen juttatását 1933. évben beszüntette, majd 1934. évtől kezdődően áttolta az egészségvédő és gyógyítóeljárás alap terhére. Senki előtt sem szorul különösebb magyarázatra, hogy az egészségvédőalaptól elvont összeg, megint csak egyoldalúan a munkavállalókat érinti, mert ez az alap ennyivel kevesebb összeggel tudja a rendeltetésben előírt célokat szolgálni. Az elvont összeg 5 év alatt másfél millió pengőt jelent.

3. További egyoldalú áldozatot jelent a munkavállalókra az is, hogy 1929 óta a betegségi biztosítási ág különsegélyalapját a hiány miatt dotálni nem tudta.

Fentiekből látható, hogy az önkormányzatnak munkavállalói oldala nem vonta ki magát az áldozathozatalból, sőt az intézet fennállása óta eddig tett minden radikális szanálást célzó intézkedés következményét egyoldalúan viselte. Számolni kell azzal is, hogy a hiány megfelelő intézkedések nélkül a jövőben fokozódni fog, mert az orvosok számát, a hatalmas méretben megnövekedett taglétszám miatt, megfelelő módon szaporítani kell s mert a tervezett új székház nagyobb fenntartási költsége 70 százalékos arányban a betegségi ágazatot fogja terhelni.

Szanálási lehetőségek.

Mielőtt a szanálási lehetőségek felsorolására térnék át, rá kell mutatnom, hogy a munkavállalók egyoldalú tehervállásával szemben a munkaadók a törvényben végigvonuló paritásos elvet megcsúfolva, nemcsak hogy a szanáláshoz semmiben hozzá nem járultak, hanem a törvényes járulékot sem fizették meg.

Az intézet hivatalos zárszámadási adatai igazolják, hogy a MABI-nál a betegségi ágazaton a munkaadói tartozások összege 1936. dec. 31-ig 5.151.448 pengőt, az öreg-ségi stb. ágazaton újabb 5.553.926 pengőt, együttesen tehát közel 11 millió pengőt tesznek ki.

Ha ezenfelül figyelembe vesszük, hogy az OTI-nál a különböző ágazaton ugyanezen időpontban fennálló munkaadói tartozás több, mint 66 millió aranypengőt jelent, mindenki által érthetővé válik, hogyha a munkavállalók egyetemessége a szükségessé váló újabb szanálás kapcsán a legerélyesebben tiltakozik az ellen, hogy a szanálás módja ismételten csak egyoldalú, mégpedig a munkavállalók terhére eső legyen. *Vegyük figyelembe a másik oldalon, hogy a hiány kizárólag abból ered, hogy a munkaadók a járulékokat nem fizetik meg s hogy sok esetben az alkalmazottól levont járulékot is maguk részére tartják vissza.* Emiatt hatalmas összegű — hiányt okozó — tartalékolásokra van szükség. Legyenek tekintettel arra, hogy a MABI behajthatatlan munkaadói tartozás címén már eddig is 1.559.000 pengőt írt le és ne akarjanak egy olyan szanálási tervet a munkavállalói oldalra erőszakolni, amely a munkaadók el-

maradt járulékfizetése miatt unostalan a szolgáltatások redukálásában látja az egyedüli megoldás lehetőségét.

Mély elkeseredést és érthető megdöbbenést váltott ki a munkavállalók körében, hogy az a minisztériumi leirat, amely az önkormányzatot a hiány megszüntetésével kapcsolatos állásfoglalásra határidőhöz kötötten felhívja, olyan megoldást ajánl, amely megint csak egyoldalúan a betegeket sújtaná. Hangsúlyozza ugyan a leirat, hogy az önkormányzatot állásfoglalásában beolvasolni nem kívánja, de az önkormányt munkavállalói úgy érzik, hogy a minisztériumnak a leiratban kerülnie kellett volna, hogy csupán egyoldalú lehetőséget említsen, avagy a megoldási lehetőségeknek több módozatára kellett volna egyidőben rámutatnia.

Mi a magunk részéről azt tartanók helyesnek és igazságosnak, ha ezúttal a munkaadók egyoldalúan hoznának áldozatot, hogy ezáltal a munkavállalók már többször hozott sokmillió áldozata végtére valamilyen ellentételre is találjon, de ha ez bármi okból kifolyólag is lehetetlen volna, igazságtalan s ezért elképzelhetetlen és tarthatatlan minden olyan megoldás, amely a munkavállalók egyoldalú terhére kívánja ismét növelni.

*Szemüvegek
orvosi előírások
szerint gondosan
és tagjaink
részére
jutányosan
készíttetnek*

*Calderoni
és Társa*

látyszerészek

Budapest,

V., Vörösmarty-tér 1. sz.

A MABI rendkívüli közgyűlésének már az új szociális szellemet kell képviselnie

vitéz Vágvölgyi Ferenc elnökünk nyilatkozata

A „Jövőnk”-ben elnökünk hatalmas cikk keretében foglalkozott a hiányokkal, amelyekkel két legnagyobb szociális biztosítóintézetünk az OTI és MABI évről-évre küzd, s arra a konklúzióra jutott, hogy a zárszámadási hiányok oka a járulék kiesésekre vezethető vissza.

Vitéz Vágvölgyi Ferenc elnökünk, aki a MABI pénzügyi bizottságában, elnökségében és igazgatóságában a keresztény munkavállalók képviselőjében foglal helyet, a „Nemzeti Figyelő” tudósítója által feltett kérdésekre a következőket válaszolta:

— Szeptember 12-én a MABI elnöksége és igazgatósága foglalkozott ugyan a milliós járulék kiesések kérdésével, de az állásfoglalást a legkésőbb harminc napon belül összeülő rendkívüli közgyűlésre bízta.

— Miért nem érezte magát az igazgatóság a döntésre illetékesnek?

— A munkaadók és munkavállalók egy paritásos megoldáson nem tudtak megegyezni s nem maradt más hátra, mint a döntést a közgyűlésre bízni.

— A biztosítási díjak be nem fizetéséből eredő hiányokat eddig mindenkor a munkavállalók vállára hárították át. A munkaadókat képviselő igazgatósági tagokban ez alkalommal sem kerekedett felül a jobb belátás. Ez nyilvánvaló osztályönzés. Elnök úr álláspontja?

— A kérdést elvi szempontból nézem és egy példával kívánom illusztrálni. A kaposvári program a családi munkabér rendszerét jelentette be. E kitűnő szociális intézményünk alapját egy pénztár fogja képezni, amelynek díjait előreláthatóan hetvenöt százalékban a munkaadók, huszonöt százalékban a munkavállalók fogják befizetni. Kérdem: lesz-e komoly értelme ennek az igazán európai színvonalú intézményünknek, ha a járulék kiesések ott is olyan hiányokat fognak majd okozni, amelyek csak a munkavállalók vállaira való egyoldalú áthárítással lesznek eliminálhatók? A törvénynek ezt a friss intézményünket ilyen szervi fogyatékoságoktól óvnia kell s annak hogy feladatának megfelelhessen két nagy biztosítóintézetünk gyer-

mekbetegségeit el kell kerülnie. Sőt tovább megyek. Az OTI-t és a MABI-t szervezzék át és zárják ki a biztosítási járulékok körüli bizonytalanságot. A járulékot pontosan nem fizető vállalatától vagy cégtől vonják meg az iparendedélyt, s az alkalmazottaktól levont, de be nem fizetett biztosítási díjakért a munkaadót sikkasztás címén vonják kérdőre. Végeredményben az, hogy a nemfizető, illegitim jövedelmet húzó tisztességtelen versenytárstól gazdasági életünk megszabaduljon, a tisztességesen fizető, törvényes kötelességét hiven teljesítő munkaadóknak is érdekük.

— Ami már most a MABI járulék kieséseit illeti, a hiány pótlásáról mostantól kezdve ténylegesen és kizáróan a munkaadóknak volna kötelességük gondoskodni. Érveim a következők: az 1875. évi XXXVII. t. c. 56. §-a kimondja, hogy a munkaadó alkalmazottját, annak betegsége esetén hat héten át fizetni köteles. Az 1928. évi XL. t. c. a MABI szolgáltatást ennek megfelelően az OTI szolgáltatástól eltérő módon a hat héttől számított időre állította be, a munkaadók azonban perre vitték a dolgot, bírói döntvényt produkáltak, s ma már bírói joggyakorlat az, hogy a munkaadó csak három napon át köteles beteg alkalmazottját fizetni, a MABI-nak pedig már kezdettől fogva betegellátást kell nyújtania. A táppénz szolgáltatástól való hatheti mentesség így a munkaadók javára, a biztosítottak hátrányára elimináltatott. Ezenkívül: úgy az OTI, mint a MABI járulékuk 5.14%-ban állapították meg. Az OTI ezt a százalékot később hat százalékra emelte, míg a MABI 5.14%-os járulékuk ma is változatlan, annak ellenére is, hogy betegeinek nívósabb szolgáltatásokat ad. E két tényezőhöz járul most

a biztosítási díjak nagyarányú kiesése.

— Elnök úr szerinti helyes megoldás?

— Kizáróan csakis a paritásos teherviselési elven alapuló megoldás. A betegségi biztosítási ág 5.14%-os járulékuk 5.50%-ra emelendő. Ez 0.36%-os járulékuk emelkedésnek felel meg. Ezáltal az egy tagra eső járulék évi 94.48 pengőről 102.16 pengőre emelkedik évente. Ez alkalmazottanként 6.68 pengővel nagyobb megterhelést jelent, ami fejenként és havonként 55 filléres többletterhelés, melyet munkaadó és munkavállaló fele-fele arányban viselnének. A munkavállalók részéről ennél nobilisabb előterjesztést tenni nem lehet. Ezért küzdünk és más megoldásba bele nem megyünk. Amit még fontosnak tartunk: alapszabálymódosítás és törvényalkotás együttes erejével a járulék kiesésnek gátat vetni. E törekvésünk nem más, mint éber örködés afölött, hogy szociális intézményeink pillérei és a nagy tömegeknek a szociális intézmények komolyságába vetett hite meg ne rendüljenek. S a szociális fejlődés érdekében a keményebb harcra ha kötelezve vagyunk: készen állunk.

A MABI évi rendes közgyűlését október 30-án, vasárnap délelőtt 9 órai kezdettel tartja.

Az OTI közgyűlését november 27-ére tűzték ki.

Kérjük kartársainkat, hogy indítványait, panaszait vagy kívánalmaikat sürgősen közöljék elnökségünkkel, hogy azokat megfelelőképpen előterjeszthesse, illetve az orvoslásról gondoskodhasson.

KERMOSz

Szövetségünk kezdőbetűiből alakult
Célirányatos használni

Kunder Antal — kereskedelmi miniszter

a kormányzó Kunder Antal kereskedelemügyi minisztériumi államtitkárt kereskedelem és közlekedésügyi miniszterré nevezte ki. Az új miniszter 38 éves. Eredetileg katonai pályán mozgott, de széleskörű gazdasági tudása erre a pályára vonzotta. Eddig is vezetője volt a kereskedelmi minisztériumnak és az utóbbi szociális irányú rendeletek az ő alkotásai voltak. Hisszük, hogy a miniszteri székben hathatós támogatója lesz a magántisztviselők méltányos kívánásainak.

H I R E K

A Keresztényszociálista Magánisztviselők Országos Szövetsége központi helyisége: Budapest, VIII., Baross-utca 44. II. emelet. Hivatalos órák szombat kivételével minden hétköznap d. e. 9–12-ig és d. u. 2–7-ig. Szombaton délután 2-ig. Telefon: 336–761.

TITKARI ÓRAK: Szerda, csütörtök, péntek d. u. 5–7-ig.

Teljes elégtételt kapott Fröh-wirth Mátyás. Ismeretes az a haj-sza, amit a régi Dalosszövetség volt elnöke: Fröh-wirth Mátyás ellen indítottak és amit a liberális lapok oly élvezettel közöltek. Bár mi erről annakidején nem tartottuk érde-mesnek megemlékezni, de mert Fröh-wirth Mátyás még ezt meg-előzően több éven át a mi Szövetségünknek is elnöke volt és mert a liberális lapok most mély hallga-tásba burkolódnak, szükségesnek tartjuk kartársainkat tájékoztatni, hogy az ügy iratai megjárták az igazságügyiminisztériumot is és a főügyesség jogerősen megszüntette az eljárást, megállapítván, hogy semmiféle bűncselekmény vagy szabálytalanság fenn nem fo-rog. A főügyesség döntése most már végérvényesen lezárta ezt az évek óta húzódó eljárást és egy so-kat meghűrcolt közéleti férfiúnak szolgáltatott teljes elégtételt.

Házasság. Nagy István tagtár-sunk, a Puch-művek tisztviselője és Talmács Karola úrhölgy, szeptem-ber 10-én házasságot kötöttek. *Gratulálunk!*

Kinevezés. ifj. Wahlkampff Henrik tagtársunkat az Első Buda-pesti Gözmalmi Rt. cégvezetővé ne-vezte ki. A szövetségünk társadal-mi életében is résztvevő kartár-sunknak megérdemelt előlépése alkalmával minden jót kívánunk.

Biztosítási szakosztályunk őszi megnyitó taggyűlését később köz-lendő időpontban tartja meg. Szak-osztályi társas összejövetelek a hó-nap első és harmadik keddjén, este 6 órától, továbbá a rendes csütör-töki klubestéken.

Sakk szakosztályt alakítunk. Kezdőket megtanítunk sakkozni, versenyeket szándékozunk rendezni stb. Kérjük azokat a hölgyeket és urakat, akik a sakk iránt érdeklő-déssel viseltetnek, jelentkezzenek Pataki József tagtársunknál a klubesték alkalmával, csütörtök este fél 8-tól.

Szövetségünk naptára október hóra.

Dalárdánk énekpróbái: 7, 14, 21, 28-án, este fél 8 órakor.

Rendes havi társasvacsoránk: 8-án este 8 órakor.

Hitelszövetkezetünk igazgatósá-gának ülése 11-én és 25-én, este 7 órakor.

Kultúrelőadás 12-én este 7 óra-kor.

Elnöki tanácsülés 14-én este 7 órakor.

Választmányi ülés 19-én, este 7 órakor.

Taggyűlés 26-án, este 7 órakor.

MABI évi rendes közgyűlése 30-án, délelőtt 9 órakor.

Halálozás. Buzássy Imréné kar-társnőnk nővére meghalt. Gyászá-ban őszinte részvételt osztozunk.

Kotta-kölcshözjárásra is ki akarjuk terjeszteni könyvtárunk működését. Felkérünk mindenkit, akinek nél-külözhető kottái vannak (előadási darabok, opera és operett részletek, nem slágerek!), juttassa el szövet-ségünkhöz, hogy ily módon tag-jaink a jövőben kottakölcshözjárás is élvezhessenek.

Felhívjuk Kartársaink sz. fi-gyelmét a *Calderoni és Társa* cég lapunkban megjelenő hirdetésére azzal, hogy lapunkra, illetve szövet-ségünkre való hivatkozással az ott beszerezhető minden cikk vásárlása alkalmával előnyös kiszolgálásban részesülhetnek. Meg kell jegyez-nünk, hogy a cég 120 éves keresz-tény vállalat.

A Calvin-téri gyógyintézet — mint értesülünk — újból igénybe-vehető az igényjogosult MABI-tagok által. Örömmel közöljük ezt olvasóinkkal, mert a Calvin-téri Gyógyintézet minden szem-pontból a legjobbat kívánja a ta-goknak nyújtani.

Szerkesztői üzenetek

Apa. Ön örömmel olvasta a la-pokban, hogy „Felkay tanácsnok olesóbbá tette a népiskolai tan-szereket s így megszűnik az eddigi állandó panasz, hogy sokba kerül a tanszer és a tanításhoz szükséges sokmindenféle eszköz.” Mint írja, megkönnyebbülten várta a beira-tást, de csak a zsebe könnyebbült meg és az olesóbbodást nem tapasztalta. Nyugodjon meg: más sem. *Textiles tisztviselő.* Tudunk arról, hogy a textilgyárakban kijátszás útján akarják megtalálni az egyen-súlyt a társadalmi egyensúly törvé-nyével, sőt arról is tudunk, hogy

másutt is vígan folyik a munkások „átminősítése” tisztviselővé. Figye-lemmel kísérjük az ügyet és a tudo-másunkra jutott eseteket — ha itt lesz az ideje — megfelelőké fel-használjuk. *Anonymus.* Névtelen le-velekre nem válaszolunk és azok alapján nem járunk el. Nyugodtan felkereshet bennünket, hogy az elő-adott ügyet megbeszélhessük: talán találunk orvoslást. *Allástváltozta-tás meggátlása.* Tudunk arról a munkaadói szervezeti körlevélről, amely megtiltja a szervezet munka-adó tagjainak, hogy egymás üzeme-ből tisztviselőt, sőt munkást is át-vegyenek. Ez lehetetlenné teszi, hogy valaki jobb fizetést érhesen el, — ha vállalatánál nem értékelik kellőképp, akkor más, — hasonló üzemben. Ez valóban nem mond-ható erkölcsös eljárásnak, különös-képp egy erkölcsi testülettől, de — sajnos — ma divatos. Megtesszük a szükséges lépéseket, de hogy az er-kölcs győze, az nagyon kérdéses.

**Kérje mindenütt
a közismerten**

**KIVÁLÓ
MINŐSÉGŰ**

**O.
M. T.
K.**

(Oemtéká)

tej és tejtermékeket

**ORSZÁGOS MAGYAR
TEJSZÖVETKEZETI KÖZPONT m. sz.
levél cím: Budapest 112, postafiók 15.
Telefon: 258-840.**

Főszerkesztő:

DR. PETŐHAZI SÁNDOR

Felelős szerkesztő és kiadó:

Merényi Gyula.

Máté Ernő könyvnyomdája
Budapest, VIII., József-utca 61. sz.
Telefon: 13–92–59.